

NASRETTİN HOCA VE PSIKANALİZ

KURDUN KUYRUĞU
KOPARSA

Dr. HERMAN AMATO
Çizgiler : FERRUH DOĞAN

Psikanaliz ve Sibernetik. Tekrar Sibernetiğe dönmek için önemli bir neden var : Yazılarımızda sözünü ettiğimiz Ali İRTEM'in, uluslararası Sibernetik Kurulu tarafından Türkiye ve Ortadoğu temsilciliğine ve koordinatörlüğüne atandığını sevinçle öğrendik. Bu bilgiyi aldığımız anda ne yazık ki hem sibernetikle ilgili son yazıyı, hem de psikanaliz ile ilgili ilk yazıyı basımevine göndermiş bulunuyorduk. Uluslararası Sibernetik Kurulu ile ilişki kurmak isteyenler doğrudan doğruya Ali İRTEM'e danışabilirler. Posta adresini veriyorum : Ali İRTEM, Posta Kutusu 685, İSTANBUL. Ortadoğu temsilciliğinin Türkiye'ye verilmesinden doğan büyük sevincimizi belirtir ve başarısından dolayı Ali İRTEM'i kutlarız.

Bu mutlu olay söz konusu olmasa idi bile, er geç sibernetiğe dönmek zorunluğunu duyacaktık. FREUD sibernetik devrine kadar yaşamış olsaydı, o konuya değinmemelik edemeyecekti. Onun yerine bu işi Franz Alexander üzerine aldı ve Sibernetikle Psikanaliz arasındaki ilişkiler üzerinde durdu. Ben de diğer çalışmaların farkında olmıyarak, psikanaliz ile genişletilmiş haberleşme teorisi arasındaki ilgiyi «SİGMUND FREUD ve DON KİŞOT» adlı oyunda belirtmeye çalışmıştım. Bu işi başka Fransız yazarlarının da yapmış

olduğunu öğrendikten sonra, fikirlerimin orijinal olmaktan çok modern havaya uymuş olduklarını anladım.

Psikanaliz ile Sibernetik arasında birçok benzerlikler var. Daha eski olduğu için öncülük psikanalize verilmek gerekir.

Her iki bilim, birçok bilim dallarına birden el atmıştır. Her iki bilim sanatla ilgilenmiştir.

Sibernetik'in babası WIENER, ruh hastalıklarından anlamadığını belirttiği halde, psikanaliz hakkındaki görüşünü anlatmış ve konuyu bir hafıza bozukluğu olarak özetlemiştir : «Psikanalizcilerin yaptığı iş, hafızada kopmuş olan bağlantıları bağlamaktır» diye fikrini ileri sürmüştür. Haberleşme teorisi bir bilgiye ulaşma gücünü, bilginin ölçüsü olarak ele almıştır. Bunun gibi FREUD, bir bilgiye serbest çağrışım zincirleri ile ne kadar geç varılabiliyorsa, o bilginin hasta için o denli önemli olduğu ve hastalık nedeniyle o derece ilgili olduğu sonucuna varmıştır. Bilginin ölçüsü entropi hakkında daha fazla bilgi için 48 inci sayıdaki yazımızı okuyunuz.

Kompüterlerde hafızanın silinen, kısa süreli ve silinmeyen, uzun süreli kısımlardan yapılmış oluşu Psikanalizin bilinç ve ön bilinç kavramlarını andırmaktadır.

Sandalla geçen körler

Kompüterlerin çeşitli işleri (resim, çeviri, mantık problemleri v.b. gibi) aynı temel prensibe dayanarak başarabilmeleri, Ruh hayatında aynı veya benzer nedenlerin, çeşitli tezahürler şeklinde ortaya çıkabileceğinin anlaşılmasında yardımcı olmaktadır. Aynı nedenin bir keresinde kafa içi bir saplantıya, bir keresinde de bir kol veya bacak felci şeklinde bir belirti ortaya çıkarabileceğine şaşmamak lâzım. Her iki davranış da beyinden yönetilmektedir. Tıpkı kompüterlerin çeşitli işleri aynı merkezden yönetmesi gibi.

Warren WEAVER haberleşme (communication) terimini en geniş anlamı ile kullanıyor: Bir beyinin diğer bir beyini etkilemesini sağlayan bütün işlemler. Bunlar sadece yazılı veya sözlü bilgi aktarmaları değil, aynı zamanda müzik, şekilli sanatlar, tiyatro, bale veya kısaca bütün karşılıklı işaretleşmeler yani insan davranışlarıdır. Dış haberleşme yanında insanda bir de iç haberleşme olduğu düşünülürse, insanların yalnız başkalarına değil kendine de birşeyler anlatmak için çeşitli imkânlardan yararlanabileceği anlaşılabilir.

Franz Alexander, sevginin seçim imkânları azaldığı nisbette azaldığını ve insanın serbest seçim yaptığı nisbette bir eşyaya, bir işe veya bir insana bağlanabileceğini ileri sürmüştü ve böylece duygularla haberleşme teorisindeki entropi kavramı arasında bir ilgi kurmuştur. İnsanı yeknesak bir iş yaptırarak yerinde tutan bir makine sevilmediği halde, bir çok seçim imkânları sağlayan bir otomobil, makine duygusu bile vermez. Haberleşme teorisi ile psikanaliz arasında kurulmak istenen bağıntılar meyanında entropi ile ölüm içgüdüleri arasındaki benzerlik de sayılabilir. FREUD'un ortaya attığı bu içgüdü, diğer psikanalizciler tarafından tutulmamıştır.

Sibernetik'in psikanalize yapacağı en önemli yardımlardan biri de, tartışmalara bir yön vermesidir. Psikanalize karşı

çıkanlar psikanalizin doğruluğundan kuşkuyla ileri sürmektedir. Sibernetik açısından psikanalizin diğer bilimsel teoriler gibi modellerle uğraştığı düşünülürse, böyle bir itirazın yerinde olmadığı, modellerin ne doğru ne de yanlış oldukları, ancak ele aldıkları olayları tetkike elverişli olup olmadığı konusunun tartışılabilirliği kolaylıkla anlaşılır. Eğer psikanalizin doğruluğu kesinlikle ispatlanmamışsa, bu diğer bilimsel teoriler için de öyledir.

Sibernetik Pavlov refleksini ve psikanalizi kapsıyarak bu iki bilgi kolunu birbirine yaklaştırır: Pavlov refleksleri bir nevi çağrışım zincirleridir, Psikanaliz tedavisini serbest çağrışım zincirlerine dayandırır. Sibernetiğin uğraştığı nöral netler tıpkı Pavlov refleksinin yerleşmesinde olduğu gibi bazı uyarılarla çalıştırılır, karşı uyarılarla çalışmaları durdurulur (inhibisyon). Bu durdurucu uyarılar şiddetlerini artırarak Pavlov'a göre uykuya sebep olurlar. Pavlov ruh hastalıklarının tedavisinde, uykudan yararlanmıştır. Psikanaliz, arazlara varmak için rüyalardan yararlanır.

Nöral netlerdeki birimlerin ve sinir hücrelerinin karşı uyarılarla çalıştırılıp durdurulmaları, psikanalizde zıt eğilimlerin çatışmasını andırmaktadır.

Sibernetiğin denge hali üzerinde durması ve Psikanalitik tedavinin ruhsal denge kavramına dayanması da, üzerinde durulması gereken bir benzerliktir. Sibernetiğin dinamik oluşu, gelişmelere yer vermesi ve psikanalizin ruhsal dinamizme ve gelişmeye önem vermesi bu benzerlikleri artırmaktadır.

Özel bazı molekülleri seçen Maxwell şeytancığının sibernetiğin konusuna girmişti. Psikanalizde sözü geçen sansür olayı buna benzemektedir. Bazı fikirlerin şura geçmesine izin verilir, diğerleri ölenir. Haberleşme teorisi şifreleme olayları ile

uğraşır, psikanaliz rüyalandaki şifreli mesajları çözer.

Son okumalarımın sonra şu yargıya vardım ki, bütün bu benzerliklere rağmen, Psikanaliz ile sibernetik son derece farklı, âdeta ilişkisiz konulardır. Sibernetik ne derece mantıki işlemlerle ilgileniyorsa, Psikanaliz o derece mantık dışı davranışlarla, ruhsal olaylarla, heyecanlarla, duygularla ilgilenmektedir: Hiçbir makinenin babası yoktur, sevip te nefret edeceği oğlu yoktur, süt emeyeceği anası yoktur. Hiçbir makine büyüyüp de gelişemez, gülemez, sevmeyebilir, doğuramaz, korkamaz, beğenmediği şeyleri istememezlik edemez, beğendiklerine doğru koşamaz, şirden hoşlanamaz, müzikle heyecanlanamaz, işine geldiği gibi düşünemez, Nasrettin Hoca'nın fıkralarının zevkine varamaz, zevk duyduğu şeyleri kolaylıkla öğrenip nefret ettiği şeyleri öğrenemezlik edemez, kendince bir şey yaratamaz, bir şahsiyet katamaz.

Hasan Pulur, Nasrettin Hoca ve Oedipus Kompleksi. Anası babasına yüz verdi diye, babasını kıskanan makine henüz icat edilmemiştir. Bu konu FREUD'ün üzerinde durduğu, çocukluk cinsiyeti ile ilgili, temel problemdir. Geçen sayımda «Kurdun Kuyruğu Koparsa» fıkrasının birçok anlamlara geldiğini söylemiştik. Kendi kendime acaba bu fıkra ile Oedipus kompleksi arasında bir ilişki var mı? sorusunu sormıya başlamıştım. Bazı bağıntılar kuruyor ama bunlara kendim de inanmıyordum. Oedipus efsanesi ünlüdür. Bir falcı Krala oğlunun kendisini öldüreceğini bildirir. Bunun üzerine Kral oğlunu öldürtmek üzere ormana gönderir. Çocuğa kıyamazlar. Çocuk ormanda yaşayan kişiler tarafından büyütülür. Büyüdüğü vakit tanımadığı babası ile karşılaşır onu öldürür ve annesi ile evlenir. Bir süre sonra oğlu ile evlenmiş olduğunu öğrenen anne, bu günâhın acısına dayanamayıp hayatına son verir. Babasını öldürdüğünü ve annesiyle evlenmiş olduğunu öğrenen Oedipus, gözlerini oyarak kendini cezalandırır.

Psikanalize göre bu göz oyma işlemi erkekliğin giderilmesi (kastasyon) anlamına gelir.

Efsaneyi özetlese, anne ile oğul arası bir evlenme ve bu günâhla ilgili üç kişinin cezalanması.

Konunun daha iyi anlaşılması için üç kişinin cezalandığı, «Kurdun Kuyruğu Koparsa» fıkrasını tekrarlıyorum: Nasrettin Hoca, öğrencisi İmad ile kurt avına çıkmışlar. İmad yavru toplarım diye bir mağaranın içine girmiş. Derken ana kurt gelip mağaranın ağzına doğru yürür mü?

Tam yarı yola varmışken Nasrettin Hoca kurdun kuyruğuna asılır. Ağız dar. Kurt ne ilerliyebiliyor ne de dönüp Nasrettin Hocayı ısırabiliyor. İleri geri didinmelerden tozlar kalkıyor. Tozları farkedince İmad «Aman!» diyor «Hoca debelenme toz duman oluyor, göremiyorum». Kan ter içinde kalmış olan Hoca «Hele kurdun kuyruğu kopsun, sen o zaman görürsün tozu dumanı» diye söyleniyor.

Eğer kurdun kuyruğu koparsa, burada cezalandırılan şahısların durumu Oedipus efsanesindeki gibi andırıyor. Burada demin söylediğimiz gibi 3 kişi cezalanıyor: Kurt kuyruğu koparak çocuk kurt tarafından parçalanarak ve Nasrettin Hoca erkekliği giderilerek (?). Bu son ceza belki anlamsız görünebilir. Ancak içinde yavru kurtlar bulunan mağaranın psikanalize göre ana rahmini temsil ettiği düşünülürse, Nasrettin Hoca'nın mağaranın önünde kurtla bir sistem teşkil ettiği, kurdun hem anayı hem de Nasrettin Hoca'nın birleşme organını temsil edebileceği akla yakın gelebilir. Oedipus kompleksini düşünmeme neden olan nokta İmadın gözlerinin toz dumanı göremeye hale gelmesi idi (erkekliğin giderilmesi). Toz duman, ata binmiş şahısları hatırlatmaktadır. Psikanalize göre ata binmek aşka birleşmenin simgesidir. Fıkra da toz duman iki anlama gelmekte: alışlagelen anlamına, ayrıca toz olacağını anlamına. Aynı kelimeler çağrışımla ata binmeyi ve dolaylı olarak aşka birleşmeyi hatırlatmaktadır. Nasrettin Hoca'nın mağaranın önündeki davranışları da aynı olayı hatırlatmaktadır. Bu söylediklerimiz inandırıcı olabilir. Ama yalan bile olsa iyi uydurulmuş olduğunu inkâr edemezsiniz. Sembollerden yararlandıktan sonra hikâye değişik bir anlam kazanıyor: İmad annesi ile birleşiyor. Baba yetiştiriyor. Oğul ile baba arasında çatışma. Babanın erkekliği ve oğlunun hem erkekliği hem de hayatı gidiyor. Bu arada kuyruğu kopan ana belki kanamadan ölecek. Burada Nasrettin Hoca'nın hiçbir günâhı yok. Bu fıkra bu anlama gelebildiği gibi başka anlamlara da gelebilir. Fıkra'yı mânalandıran bizleriz. O halde burada bir suç varsa o da açıklamayı yapandır.

Nasrettin Hoca'nın fıkraları oldukları şekilde o kadar hoşuma gider ki, onlara değişik bir anlam verilmesine herkesten çok üzülürüm.

Kaldı ki bu çok kötü bir psikanaliz örneği, çünkü bilgiyi fıkrayı yaratandan değil, kendi başka kaynaklı bilgilerimizden aldık. Oysa rüya açıklamasında devamlı olarak rüyayı görenin çağrışımlarına baş

vurulur. Rüya parçalara ayrılır ve her parça için rüyayı görenin fikri sorulur. Sonunda rüyanın anlamını, psikanalizi yapmanın yardımıyla rüyayı gören aydınlatır. Bu masalı yazan kim? Şimdi nerede kaldı, Onun bilinç altında neler geçiyordu? Acaba bu fıkra bir kişi tarafından mı yazıldı, yoksa çeşitli kafalarda yoğunlaşarak sonuncu şeklini buldu? Bunları bilmedikçe, kesin bir şey söylemeye imkân yok. Bilssek bile, gene de kesin bir şey söyleyemeyiz.

O halde konuyu niye ele aldım. Hasan Pulur yüzünden. Hasan Pulur'un «OLAYLAR VE İNSANLAR» kitabı ünlüdür. O kadar ünlüdür ki arıya arıya canım çıkmıştı. Sonunda buldum ama bir kısım sayfaları ters basılmıştı. Kitabın bir kısmını okurken kapağı doğru tutuyor, diğer kısmını okurken kapağı tepetaklak tutmam gerekiyordu. Uzaktan bakanlar yazı bilmediğimi, okur yazar görünmek için elimde bir kitap aldığımı, onu da ters tuttuğumu sanabilirlerdi. Bu önemsiz tersliği anlatmamın sebebi, şimdiye kadar niye Hasan Pulur'dan bahsetmediğimi açıklamak içindir. Hasan Pulur'un kitabı zevkle, iftiharla okuduğum bir kitaptır ve halkımızın inceliğini zekâsını dile getirmektedir. Abdi İpekçi'nin belirttiği gibi, modern bir Nasrettin Hoca'dır. Nasrettin Hoca ruhunun nasıl yaşamağa devam ettiğini dile getirmektedir. Galiba kitap yeniden basıldı. Okumamış olanlara salık veririz.

4 Mayıs 1972 tarihli Milliyet gazetesinin Olaylar ve İnsanlar sütununda «Dananın Kuyruğu Kopacak» diye bir yazı çıkmıştı. Tam bir gün evvel «Bilim ve Teknik»'e kurdun kuyruğu koparsa... yazısını göndermiştim. Milliyetteki yazıda Ana Parti diye tanınmış bir partinin akibeti söz konusuydu. Bu partide baba oğul gibi birbirini sevmiş olan bir lider ile eski sekreteri arasında bir çatışma ve partiyi ele geçirme mücadelesi vardı. Bu münasebetle Hasan PULUR iki fıkra anlattı. Bunlardan biri «Dananın Başı» fıkrasıdır: Bir dana bir küpün içine giriyor. Çıkaramıyorlar. Muhtar çağırıyorlar. Muhtar «Başı kesin» diye emir veriyor. Baş çıkmıyor. Bu sefer Muhtar «Küpü kırın!» diye emir veriyor.

Şimdi küpün, psikanalize göre, ana rahmini temsil ettiğini ve dananın çocuk yaşını hatırlattığını, Muhtarın otoritesinin babayı andırdığını düşünürsek, burada bir ana oğul birleşmesi ve babanın hem oğlu hem de anayı cezalandırdığı göze çarpmaktadır.

Hasan PULUR'un anlattığı ikinci fıkra da, kurdun kuyruğu koparsa fıkrasıdır. Hem de içinde ufak bir değişiklik olmuş, Nasrettin Hocanın talebesi İmad, Nasrettin Hocanın oğluna dönüşmüş. Acaba Oedipus kompleksini hatırlatan bu iki fıkranın ana partinin oğlu ile babası arasında paylaşılması kavgaları arasında yazılması bir tesadüf mü idi? Bilemeyeceğim.

Bakalım Hasan PULUR buna ne der?

Akrep ve Kurbağa. Şimdi anlatacağım fıkra Şakir ECZACIBAŞININ, Sinematek Derneğinde Orson WELLES ile ilgili bir konferans verirken değindiği bir fıkradır. Psikanalizin olayları nasıl iki seviyede incelediğini göstermesi bakımından son derece ilginç bir fıkradır. Şakir ECZACIBAŞININ Psikanalizin memleketimizde yayılması için elinden geleni yaptığını, bu meyanada Editörlüğünü yaptığı TIPTA YENİLİKLER (Sayı 4, 1958) mecmuasında FREUD ile ilgili güzel bir yazı yazdığını da belirtelim. O yazıdan oldukça yararlandım.

Bir akrep ile bir kurbağa bir nehrin kenarında karşılaşmışlar. Akrep kurbağaya kendisini karşı kıryya geçirmesini rica etmiş. Kurbağa akrebin kendisini sokabileceğini ileri sürerek direnmiş. Akrep kendisini soktuğu takdirde ikisinin birden boğulacağını, bunda mantık olmadığını söylemiş. Kurbağa razı olmuş. İkisi birden nehri geçmeye başlamışlar, tam nehrin ortasına geldikleri vakit akrep kurbağayı sokuvermiş. Boğulmak üzere olan kurbağa

Mumla pişen yemek

«Hani mantık yok demiştin?» diye sormuş. Akrep «Mantık yok ama huyum bu» diye cevap vermiş.

Bu fıkra FREUD'ün de belirttiği gibi insanların mantıktan çok, iç güdülerini hareket ettiklerini anlatıyor. İkinci bir seviyede de gene Oedipus kompleksine temas ediyor. Sudan çıkmak rüyalarda doğum sembolüdür. Suyu girmek anne ile birleşme anlamına gelir. Burada ne kurbana ne de akrepte babalık otoritesi görünmediğine göre, anne ile birleştikten sonra cezalandırılan ve ölen iki kardeşin fıkrasıdır, öyle geliyor bana.. FREUD'e göre böcekler rüyalarda kardeşin yerini tutuyor.

Körlük yüzünden Oedipus kompleksine değinmeme yardım eder diye çizdiğim bir resmin de Oedipus kompleksine bağlanabileceğine sonradan aklımdı yattı: Nasrettin Hoca 11 körü nehirden geçiriyormuş. Her birinden bir kuruş ücret alıyormuş. Derken körlerden biri nehre düşer boğulur, diğerleri feryada başlar. «Ne bağırsunuz» der Nasrettin Hoca «sizden bir kuruş eksik alacağım». Burada da anne ile birleşmek suya girmekle anlatıldığı düşünülürse, annesi ile birleştiği için günâh işleyen bu insan bir kuruş etmez anlamına geliyor belki de bu fıkra. Körlük bu günahın önceden de işlendiğini ve körlerin bu yüzden cezalandırılmış bulduklarını anlatmaktadır.

Ve Bir Rüya. Bu rüyayı Franz ALEXANDER'in kitabından aldım: Deniz kenarındayım. Kardeşim bir sandalla gelir. Karaya çıkar. Fakat aniden sandalın bulunduğu suya atlar. Sandalcı suya yeniden atladı diye kendisine karşı çok öfkelenir ve kendisine bağıır. Fakat kardeşim ona aldırma. Şimdi ben ve kardeşim suyun dışına çıktık. Kayıkçı bağıırma devam eder. Ona bağıırma hakkı olmadığını çünkü kendisine hiç bir şey yapmamış olduğumu anlattım. İkimiz de şehre doğru koştu ve kayıkçı arkamızdan taşlar yağdırma başladı. Oldukça gariptir ki yalnız ben tehlikede dim, çünkü kardeşim aniden yok olmuşt u.

Franz ALEXANDER'in açıklamasına göre, rüyayı gören, kendisini kardeşi ile bir tutmaktadır. Suyu atlamakla annesi ile birleşmiştir. Kayıkçı babayı temsil etmektedir. Nasrettin Hocanın suyu geçen körler fıkrası ile, bu rüyanın benzerliği açıktır.

Mumla Pişen Yemek. Nasrettin Hoca, arkadaşları ile bir geceyi çıplak ve hiçbir ısı yardımı olmadan dışarda geçireceğine bir ziyafetine bahse girer. Geceyi titri-

yerek geçiren Hocaya arkadaşları hak ettiği ziyafeti verecek yerde çok uzakta bulunan bir ışıktan ısınmış olduğunu iddia ederler. Bahsi kaybettiğini kabul eden Hoca, arkadaşlarını yemeğe davet eder. Saatler geçer. Bir türlü yemek çıkmaz. Sabırsızlanan davetliler durumu anlamak için yemeğin pistiği bahçeye çıkarlar. Bir de ne görsünler: Ağaca bir kazan asılmış ve yemeğin pişmesi için yerde bulunan bir mumdan yararlanılıyor. Arkadaşları «Mumla yemek pişer mi?» diye, Nasrettin Hocaya itiraz ederler. «İnsan uzaktaki ışıkla ısırırsa mumla yemek pişer» cevabını alırlar.

Psikanaliz o kadar uzun zaman süren bir tedavi tekniğidir ki âdetâ insanın mumla yemek pişirme sabrı olması gerekir. Bu kadar az örnekle ve bu kadar kısa zamanda ne bir şey anlatmış olduğumuzu ne de söylediklerimize kimseyi inandırmış olduğumuzu sanıyoruz. Zaten böyle bir isteğimiz de yok. Şimdiye kadar anlattıklarımızla masal ve rüyalarda iki seviyeli açıklama yapılabileceğini göstermeye çalıştık. Biri derhal göze çarpan alışık olduğumuz bir anlam, diğeri daha gizli, daha derin, kazılarak, sembollerden yararlanarak elde edilen bir anlam. İlginç olan nokta şudur ki, ikinci anlam çok daha hayatta ilgili noktalara değinmektedir: Öldürmek, aşta birleşmek, oğul baba temasları, kıskançlık.

Birinci anlam hemen kavrandığı halde, ikinci anlama ancak güçlüklerle erişilmektedir.

Acaba bizi etkileyen bu anlamlardan hangisidir? Hayatı önemi az olan birinci anlam mı? Yoksa hayatı meselelere daha çok önem vermiş olan ikinci anlam mı?

Eğer bu ikinci anlamın bizi daha çok etkilediğini kabul edersek, içimizde kendi kendimize itiraf etmediğimiz gizli bir dünyanın var olduğunu kendimiz bile farkına varmadan bazı şeyleri anlayabileceğimizi kabul etmiş oluruz. Sanırım böyle bir inanca varmak için henüz vakit erken. Meğer ki FREUD'ü okumuş, onun fikirlerini benimsemiş olalım.

Şimdiye kadar söylediklerimizde, indirilmesi güç bir sürü fikir var: Ana ile oğul arasında cinsel ilişki, bir sembolün birden fazla şey anlatması, örneğin, kurdun hem anayı hem de birleşme organını temsil etmesi. Bunlar doğru olabilir, yanlış olabilir.

Unutmuyalım ki, içimizde olduğu halde bile yabancı olan bir âleme doğru yola çıkmış bulunuyoruz.